

[Jørgen Jørgensen.]

Forudsætningen derfor er den, at ikke en enkelt Kreditor skal være i Stand til nu at begære Tvangsauktion over Ejendommen og derved skyde alle de andre Kreditorers Tilgodehavender til Side. Og tror det ærede Medlem, at det blev Haandværkerne og de handlende, der ved Tvangsauktion fik Mulighed for at faa deres Tilgodehavende? Nej, man vil sikkert erkende, at det var det ikke; det var et Pengeinstitut, en enkelt privat Kreditor, der havde den første Prioritet, og som efter Henstandslovens Bestemmelser kunde forlange Ejendommen sat til Tvangsauktion, med det Resultat, at de handlende og Haandværkere, der ingen Sikkerhed havde i Ejendommen, ingenting fik.

Jeg tror, at Haandværkerne og de handlende Landet over betakker sig for den Beskyttelse, de skal have fra konservativ Side. De vil være tilfredsstillet ved at faa en Ordning, der muliggør, at de kan faa Dækning for det Indkøb, der er gjort til en Ejendoms nødvendige Drift i Tiden nærmest forud for Akkordbegæringens Indgivelse; ved de 2 pCt., der stilles til Raadighed, vil de i Almindelighed fuldt ud kunne blive tilfredsstillet.

De paagældende vil sikkert indrømme, at her aabner Lovgivningsmagten Mulighed for frivillig Ordning mellem Kreditor og Debitor paa den Maade. De vil sige: vi kan vælge, om vi vil have en Akkordordning og faa denne Akkordordning med et kontant Beløb, som Staten stiller til Raadighed, eller vi vil lade Pengene staa i tre Aar og derved give den paagældende dygtige Landmand den Chance, at han til den Tid kan betale alt, hvad han skylder. Naar de har Valget mellem paa den ene Side dette og paa den anden Side det, at der intet gøres, men Tvangsauktionen kommer, hvorved de uvægerlig taber alt, saa tror jeg, Haandværkere og handlende er saa forstandige, at de i saa Henseende nok ved, hvad der tjener til deres eget Gavn.

Dette Lovforslag er ikke vendt imod andre Erhverv for at hjælpe Landbruget. Det er en Haandsrækning til den dygtige Landmand, paa samme Tid som det aabner Mulighed for, at Kreditorerne til sin Tid i højere Grad kan faa, hvad de har til gode, end Tilfældet vilde blive, hvis det skulde gøres op i Dag. Derfor er det min Opfattelse, at denne Lov, som den dygtige Landmand rundt omkring i hele Landet venter paa, vil blive hilst med Tilfredshed i alle Kredse, og selv den Appel til smaalige

Interesser, som nu rettes fra konservativ Side, idet man siger til Haandværkere og handlende, at de bliver narret her, vil ikke have Held med sig. Thi disse Folk vil gennemskue Forholdet og forstaa, at det, der her sker, er i Samfundets Interesse, i lige Grad en Hjælp til Kreditorerne og til dem, Lovforslaget tilsigter at værne, de dygtige Landmænd.

Jeg anbefaler Lovforslaget til Vedtagelse nu her ved tredje Behandling.

Fibiger: Jeg havde det Indtryk baade af det ærede Medlem Hr. Kyeds og af det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensens Udtalelser, at denne Lov egentlig er lavet af Hensyn til Haandværkerne og de handlende. Jeg maa sige, at jeg har egentlig aldrig, naar jeg har færdedes i de Kredse, hørt nogen særlig stærk Glæde komme til Orde i Anledning af disse Foranstaltninger. Men jeg kan saa forstaa, at jeg maa have misforstaaet Situationen noget, at denne Lov altsaa er lavet paa Grund af, at man gerne vil hjælpe Haandværkerne og de handlende i den vanskelige Situation, hvori de er kommet, saaledes at de kunde faa nogle Penge gennem Akkord og gennem Indefrysning. Der er desværre blandt alle de Breve, jeg har modtaget i Anledning af denne Sag, ikke et eneste fra Haandværkere eller handlende, der opfordrer mig til at arbejde for, at dette Lovforslag maa blive gennemført; det kan jo være, de ærede Medlemmer har faaet den Slags Breve, saa vilde jeg for Resten gerne se dem.

Det ærede Medlem Hr. Kyed sagde, at det var de Landmænd, der kørte fast, som man gerne vilde hjælpe. Men naar man som jeg har den Opfattelse, at det kan man ikke gøre, uden at samtidig andre kører fast, saa synes jeg ikke, en saadan Lovgivning er videre hensigtsmæssig. Naar man skal træffe Lovforanstaltninger for at hjælpe nogle, maa det være hele Samfundet, der træder til, man maa ikke derigennem ramme de enkelte Kreditorer.

Det ærede Medlem Hr. Kyed sagde, at vi havde ikke stillet Ændringsforslag. Nej, det tror jeg nu heller ikke, det ærede Medlem selv vilde have gjort, hvis han var blevet præsenteret for en Række Ændringsforslag, stillet af Ministeren og tiltraadt af de andre Partier paa Forhaand, saa vi kunde forstaa, det var ganske haabløst at stille Ændringsforslag. For øvrigt har jeg ikke sagt, at vi vilde være med til en hensigtsmæssig Akkordlovgivning. Jeg har sagt, at naar vi fik en hensigtsmæssig Henstandsordning, og der kom en Ordning med